

“ਮਰਨ ਤਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ”

ਸਾਡਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਅਧਿਐਨ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਬਾਰੇ ਹੀ ਰਿਹਾ ਹੈ: ਯਿਸੂ ਉੱਪਰ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ, ਮਸੀਹੀ ਬਣਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਿ ਕੰਮ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕਿੱਥੇ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਲੈਣ ਬਾਅਦ, ਸਭ ਤੋਂ ਔਖਾ ਕੰਮ ਆਉਂਦਾ ਹੈ: ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ।

ਆਪਣੇ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਵਲ ਸਿਰਫ਼ ਧਿਆਨ ਹੀ ਦਵਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਬਾਰੇ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਇਹ ਸਿੱਖਣ ਵਿਚ ਲਗਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਹਦਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਚੁਣੌਤੀ

ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਨਾਵਾਕਫ਼ ਲੋਕ ਵੀ ਐਨਾ ਕੁ ਗਿਆਨ ਜ਼ਰੂਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦਾ ਜੀਵਨ ਆਪਣੇ ਆਸ ਪੜੋਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਧੇਰੇ ਧਰਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਇਸ ਯੁੱਗ ਦੇ ਰੂਪ ਜਿਹੇ ਨਾ ਬਣੋ ਸਗੋਂ ਆਪਣੀ ਬੁੱਧ ਦੇ ਨਵੇਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਬਦਲਦੇ ਜਾਓ’ (ਰੋਮੀਆਂ 12:2ਓ)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:

ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਹੋ। ਜਿਹੜਾ ਨਗਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁੱਝਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਦੀਵਾ ਬਾਲ ਕੇ ਟੋਪੇ ਦੇ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਦੀਵਟ ਉੱਤੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਜਿਹੜੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹਨ ਚਾਨਣ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਚਾਨਣ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚਮਕੇ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਭ ਕਰਮ ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਗ ਵਿਚ ਹੈ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨ (ਮੱਤੀ 5: 14-16)

ਗਲਾਤੀਆਂ 5 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੁਣਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਖੁਬੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ:

ਹੁਣ ਸਰੀਰ ਦੇ ਕੰਮ ਤਾਂ ਪਰਗਟ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਹਨ-ਹਰਾਮਕਾਰੀ, ਗੰਦ ਮੰਦ, ਲੁੱਚਪੁਣਾ, ਮੂਰਤੀ ਪੂਜਾ, ਜਾਦੂਗਰੀ, ਵੈਰ, ਝਗੜੇ, ਹਸਦ, ਕ੍ਰੋਧ, ਧੜੇਬਾਜ਼ੀਆਂ, ਫੁੱਟਾਂ, ਬਿੱਦਤਾਂ, ਖਾਰ, ਨਸ਼ੇ, ਬਦਮਸਤੀਆਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ। ਇਨ੍ਹਾਂ

ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਖੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਮੈਂ ਅੱਗੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਫਲ ਇਹ ਹੈ—ਪ੍ਰੇਮ, ਅਨੰਦ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧੀਰਜ, ਦਿਆਲਗੀ, ਭਲਿਆਈ, ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ, ਨਰਮਾਈ, ਸੰਜਮ। ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਸ਼ਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (ਗਲਾਤੀਆਂ 5:19-23)।

ਭਲਾ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਧ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ? ਨਹੀਂ, ਸਿੱਧ ਜੀਵਨ ਜੀਉਣ ਵਾਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਯਿਸੂ ਹੀ ਹੈ। ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾਂ ਚੰਗਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਪੌਲਸ ਨੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ‘ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪਰਵਾਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੀਗਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦਾ ਜਤਨ ਕਰ’ (2 ਤੀਮੋਥਿਅਸ 2:15)।¹ ਅਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ‘... ਆਪਣੇ ਤਾਲਿਬਾਂ [ਭਾਵ ਖੋਜੀਆਂ] ਦਾ ਫਲ-ਦਾਤਾ ਹੈ’ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 11:6),² ਯਾਨੀ ‘ਸਿੱਧਤਾ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ’ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ‘ਸਿੱਦਤ ਨਾਲ ਉਹਦੀ ਭਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ।’

ਹਕੀਕਤ

ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ਵੀ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਭਰਮਾਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰਾਜਾ ਦਾਊਦ ਹੋਵੇ, ਜਿਹਨੇ ਵਿਭਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (2 ਸਮੂਏਲ 11) ਤੋਂ ਪਤਰਸ ਰਸੂਲ ਤਕ, ਜਿਹਨੇ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ (ਮੱਤੀ 26:69-75)। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ‘ਜੇ ਆਖੀਏ ਭਈ ਅਸੀਂ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ [ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ] ਨੂੰ ਬੁਠਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹਦਾ ਵਚਨ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਹੈ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:10)। ਪਾਪ ਕਰਨ ਤੇ ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?

ਤੌਬਾ

ਉਹਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਮਾਫ਼ੀ ਮੰਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਸ਼ਮਊਨ ਨੇ ਪਾਪ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਤਰਸ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਤੌਬਾ ਕਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ ਤਾਂ ਕੀ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਸੋਚ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ’ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22)। ਸੱਚੀ ਤੌਬਾ ਲਈ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆਪਣੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।³

ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ

ਤੌਬਾ ਦਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭਾਗ ਪਾਪ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਲਈ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਹ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਅਤੇ ਧਰਮੀ ਹੈ ਕਿ

ਸਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਕੁਧਰਮ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੋ' (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:9)। ਕਈ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇ। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, 'ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਆਪੋ ਵਿੱਚੀਂ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਕ ਦੂਏ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ⁴ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਨਰੋਏ ਹੋ ਜਾਓ' (ਯਾਕੂਬ 5:16)। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ, ਪਾਪ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਦੁਆ ਕਰਨਾ

ਜਿਵੇਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿਚ ਵੇਖਿਆ ਹੈ, ਦੁਆ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: *ਮਸੀਹੀ* ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 8:22), ਅਤੇ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 5:16)।

ਭਰੋਸਾ

ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਮੇਰੀਆਂ ਪਸੰਦੀਦਾ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ 1 ਯੂਹੰਨਾ 1:7 ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਜੇ ਅਸੀਂ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲੀਏ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੀ ਆਪੋ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।' ਇਸ ਆਇਤ ਵਿਚ ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਨਿਰੰਤਰ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਇਤ ਵਿਚ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲਦਾ *ਰਹਾਂ* ਤਾਂ ਮਸੀਹ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਦਾ *ਰਹਿੰਦਾ* ਹੈ।

ਇਹ ਇਕ ਰੋਮਾਂਚਕਾਰੀ ਸੱਚਾਈ ਹੈ। ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਪਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਉਣ ਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪਾਪ ਯਿਸੂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਾਲ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 1:5) ਧੋ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22:16)। ਫਿਰ, ਜਦ ਉਹ 'ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲਦਾ ਹੈ,' ਤਾਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਲਹੂ ਉਹਦੇ ਪਾਪ ਧੋਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

'ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣ' ਤੋਂ ਕੀ ਭਾਵ ਹੈ? 'ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ' ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਣਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹਦੇ ਬੱਚੇ ਚੱਲਣ।⁵ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਲੋਕ ਸਿੱਧ ਜਾਂ ਕਾਮਲ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਫਿਰ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ ਹੈ 'ਚੱਲਣਾ।' ਇਕ ਮਸੀਹੀ ਦਾ ਚੱਲਣਾ ਉਹਦੇ ਜੀਉਣ ਦਾ ਢੰਗ ਹੈ। ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਲਈ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਸੈਲੀ ਅਪਨਾਉਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਜੇ ਕੋਈ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਵੱਲ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰਪਤ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਰਾਹ ਤੇ ਚੱਲਦਿਆਂ ਉਹ ਠੋਕਰ ਖਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਪਰ ਠੋਕਰ ਖਾ ਕੇ ਉਹ ਤੌਬਾ ਕਰੇਗਾ, ਗਲਤੀ ਮੰਨੇਗਾ ਅਤੇ ਦੁਆ ਕਰੇਗਾ। ਫਿਰ ਉਹ ਖੜਾ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਸਫ਼ਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇਗਾ।

ਵਾਅਦਾ

ਕੋਈ ਵੀ ਮਸੀਹੀ ਜੀਵਨ ਆਪਣੇ ਦਮ ਤੇ ਨਹੀਂ ਜੀ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:38; ਰੋਮੀਆਂ 8:13, 26)। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਹੈ:

ਹੇ ਬੱਚਿਓ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਹੋ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਹੜਾ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸੋ ਓਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ। (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:4)।

ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰੇਕ ਜਿਹੜਾ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਫਤਿਹ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਫਤਿਹਿ ਇਹ ਹੈ ਜਿਹ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਫਤਿਹਿ ਪਾਈ ਅਰਥਾਤ ਸਾਡੀ ਨਿਹਚਾ (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:4)।

ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਚੁਣੌਤੀ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਤੂੰ ਮਰਨ ਤੋੜੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿ, ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਟ ਦਿਆਂਗਾ’’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 2:10ਅ)। ਇੱਥੇ ‘‘ਮੁਕਟ’’ ਜਿੱਤ ਦੇ ਤਾਜ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ‘‘ਜੀਵਨ ਦਾ ਮੁਕਟ’’ ਉਹ ਤਾਜ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਗੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਹੈ।

ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਨਿਸ਼ਾਨਾ : ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ

ਜਿਸ ਨੇ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਮਰਨ ਤਕ ਉਹਦੇ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਵਾਂਗੇ।

ਸਾਰ

ਅਸੀਂ ਕਰੀਬ-ਕਰੀਬ ਅਧਿਐਨ ਮੁਕਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਕਤ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰੋ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਪਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੀ ਐਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਮਰਨ ਤਕ ਵਫ਼ਾਦਾਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ?

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ ‘‘ਕਾਰੀਗਰ’’ ਦੀ ਥਾਂ ਕਿੰਗ ਜੇਮਸ ਵਾਲੀ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘‘ਅਧਿਐਨ’’ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ‘‘ਅਧਿਐਨ’’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ‘‘ਮੁਤਾਲਿਆ ਕਰਨਾ’’ ਜਾਂ ਵਾਚਣ ਨੂੰ ‘‘ਜੀ ਜਾਨ ਨਾਲ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਾ’’ ਆਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ² ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ‘‘ਤਾਲਿਬਾਂ’’ ਭਾਵ ਖੋਜਣ ਵਾਲਿਆਂ ਹੈ। ਅਨੁਵਾਦ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ

‘‘ਤਾਲਿਬ’’ ਦੇ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੂਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਭਾਲਣ ਤੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਲੱਭੇਗਾ; ਇਹ ਪੋਜ਼ ਸੱਚੇ ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਸੱਚੀ ਲਗਨ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।⁴ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪਾਠ 3 ਵਿਚ ਤੱਥਾ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ। ‘‘ਇਹ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ‘ਕੰਨਫੈਸ਼ਨਲ ਬਾਕਸ’’ [ਇਤਰਾਫ਼ ਵਾਲੇ ਖਾਨੇ] ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਇਕ ਦੂਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਕਰਾਰ ਹੈ।⁵ ‘‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਚਾਨਣ ਹੈ’’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 1:5), ਜੋ ‘‘ਚਾਨਣ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ’’ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਲ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ (ਜ਼ਬੂਰਾਂ ਦੀ ਪੋਥੀ 119:105), ਜੋ ‘‘ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿਚ ਚੱਲਣਾ’’ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਮੁਤਾਬਕ ਚੱਲਣਾ ਹੈ।